

En teateraften i Elverhøj

Den lille elverpige stod på scenen foran tæppet. Hun strålede, mens hun forberedte publikum på den helt store oplevelse og slog ud med hænderne: elverbørnenes balletnummer. Musikken begyndte, publikum klappede, og tæppet blev trukket til side. Det vil sige - hvad var nu det? Tæppet sad fast! Der var kun ca. en meter åbent; man kunne lige skimte nogle af balletbørnene. De var begyndt at danse til musikken; men eftersom tæppet hverken kunne trækkes den ene eller den anden vej, holdt musikken op med at spille, og elverbørnene stod stille. Der var helt stille i hele salen. Bag scenen var alt kaos. Alle styrtede hen mod den mand, der trak tæppet fra. Den stakkels mand var helt rød i hovedet. Han gjorde alt, hvad han kunne. Han beordrede én til at hente en stige. Han måtte inspicere snoretrækket.

Hvad skulle de gøre? Teaterdirektøren var helt konfus, indtil lille Elvira hviskede ham nogle ord i øret. "Naturligvis! God idé! Hent ham i en fart." Elvira vidste, at den gamle elverdigter var blandt publikum. Hun svævede ned til ham, og han var straks med på idéen. Teaterdirektøren gik ind foran tæppet og forkyndte, at der ville blive et særligt nummer, indtil tæppet virkede igen. Elverdigteren ville underholde med en historie. Publikum blev ellevilde og klappede. Elverdigteren gik lidt forlegen ind på scenen, hvor en stol var stillet frem til ham foran tæppet. Han satte sig roligt ned og så ud over forsamlingen, der nu spændt og musestille så op på ham.

"Nuvel - jeg skal da fortælle jer en lille historie om dengang, elverkongen ikke kunne falde i søvn. Historien går fem hundrede år tilbage." Han holdt en lille pause - jo, han havde hold i publikum. De slugte hvert et ord.

"Elverkongen havde fornøjet sig hele aftenen med nogle gæster, og da den sidste gæst havde forladt slottet, gik elverkongen i seng. Men han kunne ikke falde i søvn. Det var noget nyt. Han plejede altid at sove, så snart hans hoved rørte puden. Han prøvede og prøvede på at sove, men intet hjalp. Da han næste morgen satte sig til morgenbordet, så han træt og gnaven ud. Alle tjenerne var beklemte ved situationen. Sådan plejede deres konge da ikke at være. Elverbørnene var livlige som sædvanlig. De havde jo også sovet godt. Kongen fortalte, at han ikke havde lukket et øje hele natten, og at der straks skulle sendes bud efter gamle Hertha. Hun måtte have et urtemiddel, han kunne bruge.

Kort tid efter kom Hertha. Hun og elverkongen kendte hinanden godt, så hun stillede ham straks en række spørgsmål. Han spurgte lidt irriteret, hvad alt det skulle gøre godt for. Hun havde vel en drik mod søvnløshed. Hertha så roligt på ham med sine milde, kloge øjne. "Jamen der er mange former for søvnløshed. Din vil jeg prøve at kurere på en måde, som, jeg tror, vil passe til dig. Du er jo en aktiv og travl konge, som ønsker, der sker noget omkring dig." "Selvfølgelig gør jeg det. Jeg

Der er flere historier på Bodil Waldstrøms hjemmeside: www.bodilw.dk

kan jo ikke spille tiden med ingenting." Hertha smilede bare. Hun gik ud og fik fat i elvernarren. Hun talte lidt med ham. Han smilede glad. Dette var en helt ny opgave for ham. Hertha og elvernarren gik tilbage til kongen, der stadig så gnaven og træt ud. "Hvad er nu det? Jeg har ikke brug for underholdning nu. Jeg er for træt til at more mig. Jeg ønsker bare at sove. Hvis blot jeg kunne."

Narren satte sig roligt foran kongen og begyndte at fortælle en lang, kedelig historie. Der skete faktisk intet. Han blev ved at tale om små detaljer med langsom og rolig stemme. Der var slet ingen handling, syntes det. Han blev ved og ved, og kongen gabte og gabte. Til sidst kedede kongen sig så meget, at han lukkede øjnene og døsede lidt. Så måtte der vel snart komme gang i den kedelige historie. Hertha og narren så på hinanden. Hertha nikkede, og narren blev ved og ved. Endelig faldt kongen i søvn. Narren holdt inde. Tjenerne blev tilkaldt. De bar kongen i seng, og han sov ti timer i træk."

Elverdigteren var færdig. Publikum klappede, og nu gik tæppet uden problemer for elverbørnenes ballet, og den vidunderlige musik begyndte. Dette var ingenlunde kedeligt. Ingen faldt i søvn.